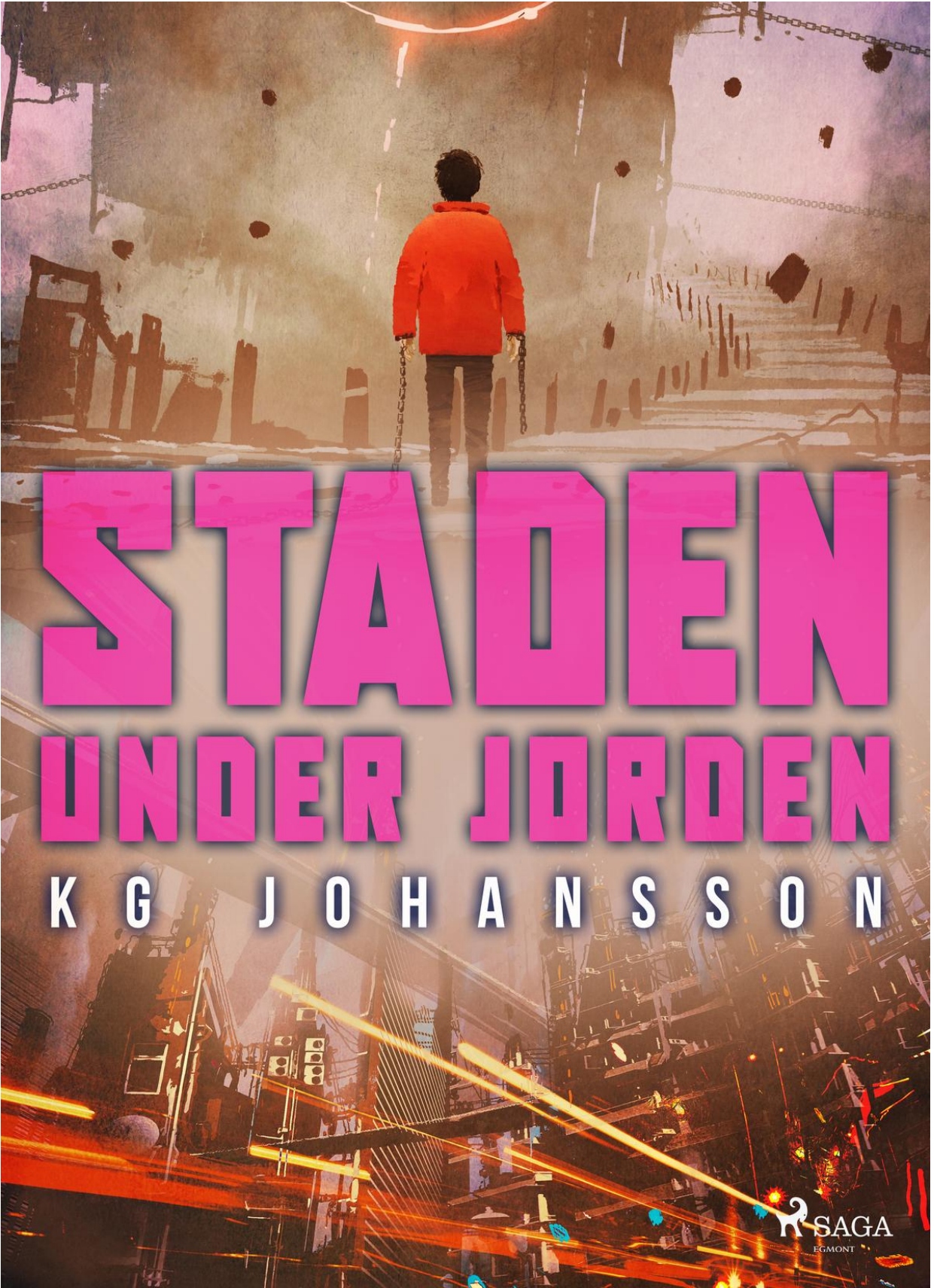

STADEN UNDER JORDEN

K G J O H A N S S O N

STADEN UNDER JORDEN

K G JOHANSSON

SAGA
EGMONT

KG Johansson

Staden under jorden

SAGA Egmont

Staden under jorden

Omslagsfoto: Shutterstock
Copyright © 2018, 2020 KG Johansson och SAGA Egmont

Alla rättigheter förbehålles

ISBN: 9788726741605

1. e-boksutgåva
Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med förlaget samt med författaren. SAGA Egmont Staden under jorden

www.sagaegmont.com

Födelsedagar och pappor

Fia fyllde år. Hon blev tolv år gammal i dag och det borde ha varit en rolig dag. Men den var bara hemsk.

De var under jorden. Fia, hennes bror Ted, och deras mamma och pappa. De var nere i en grotta. Grottan låg långt norrut, nästan i Kiruna. Ingen hade vetat om den. Inte förrän i fjol. Då hade tre tjejer hittat den och gått ner. De hade sett att grottan var väldigt stor. De kallade den Storhålet och så fick den heta.

Hur stor grottan var visste ingen. Det fanns gångar åt alla håll. Som en labyrint långt nere i marken, med tunnlar både åt sidorna och nedåt och uppåt.

Nu gick Fia och de andra där nere. De var en del av en stor grupp. Säkert tjugo människor, med en guide som visade vägen. De gick genom långa gångar, djupt nere i jorden. Allt var sten. Golvet var ojämn sten. Väggar och tak var sten.

“Det är som en tunnelbana”, sa pappa. “Fast utan tågen.”

“Tyst nu”, sa mamma. “Guiden pratar.”

Guiden var hemskt tråkig. Han pratade mest om olika slags sten. Och så tjatade han om att alla måste vara försiktiga.

“Ingen vet hur stor grottan är”, sa han för tredje gången. “Den som går vilse här hittar aldrig ut. Var försiktiga. Är alla med?” Han pekade på alla i gruppen och räknade dem högt. “Tjugo, tjugoen, tjugotvå. Okej. Bra. Nu ska vi svänga höger här ...”

Guiden pekade med sin lampa. Lampan var det enda ljuset som syntes och den gjorde stora skuggor bakom gruppen.

Guiden visade vägen. Alla gick in i en mindre gång.

Fia skulle börja i sjätte klass. Hon var lång och smal och hennes hår var illrött. Pappa brukade säga att hon såg ut som ett trafikljus.

Fia tyckte inte att det var särskilt roligt.

Lillebror Ted skulle börja i fyran. Han var smart för sin ålder. Han hade också rött hår, och dessutom drygt en miljon fräcknar.

Familjen hade rest hit för att fira Fias födelsedag. Det var inte lyckat alls, bland annat för att pappa försökte skoja hela tiden.

Pappa försökte alltid skoja men tyvärr var han sällan rolig.

“Nu är vi flera hundra meter ned i marken”, sa han.
”Tänk om vi går genom hela jorden? Tänk om vi kommer ut i
Kina?”